

M'am făcut pescar lângă apele repezi,
 Ascult peștii cum dorm ascunși în pietre
 După cum se ridică soare din urmă;
 Așa mă 'ndeamnă să pesculesc pescarul Petre.

Oh, dacă d. Vergiliu Treboniu ar scrie mai puțin, ar corecta mai mult și ar publica o pagină pe an, ce versuri bune n'ar da!

*

În „Urania“, Buletinul Asociației Tinerilor Astronomi, — studii și cercetări serioase, care arată că și astăzi tineretul are deschise atâtea căi de ocupație serioasă.

*

„Louison“ este o minunată traducere în forme originale, o tălmăcire literară și exactă, care readuce, înnoiește pe adevăratul Alfred de Musset, din nefericire atât de puțin cunoscut în românește. Autorul ei, d. Ion M. Gane, e profesor și prețuit mănuiitor al tiparelor tehnice. Se dă povestea unei fete naive de pe vremea regelui Ludovic al XVI-lea. Represintarea ei ar aduce, de sigur, și o înaltă învățătură dramaturgilor de azi. Scena Teatrelor Naționale, ocupată cu tot felul de „Duduci“ din blockhousuri, nu poate face o mică excepție?

(Urmează.)

Paul I. Papadopol.

D E S P A R Ț I R E

(Americană)

de Gottfried Keller.

La preot veni o păreche, strigând:
 — „Părinte, vrem iute să ne unim;
 Că nicio zi măcar ru mai putem
 Viața 'mpreună să nu ni-o trăim.“

Dar niciun an nu trecu de atunci
Și cei doi iarăși venîră, strigând:
 — „Părinte, desparte-ne, căci e un chin
 Viața ce dus-am, alături stînd“.

Preotul fruntea 'ncrîșînd, li grăi:
 — „Ci nu vi-i rușine la mine-a veni?
 În sfîntă unire pe veci v'am legat
 Și moarlea vă poate, doar ea, despărți.“

— „Rușine o fi, dar e totuși așa:
 Din spate povara rugăm să ni-o iei“.
 Bărbatul îi puse pe mas' un dolar;
 Femeia cea tînă ră îi puse chiar trei.

Și preotul puse atunci, liniștit,
O pisicuță cuminte 'ntre ei;
 Bărbatul finu pisicuța de cap,
 Femeia de coad' o finu cu temel.

Și preotul blata pisic' o tăie
În două întocmai, c'un vajnic cuțit:
 „Voi liberi, acumă sunteți amîndoi,
 Prin moarlea și linții ei, dară despărți“.